

чество-то си на $3/_{15}$ Май 1874, а вместо-то му са испрати князь Хоенлое-Шиллингсфюрстъ. Кога-то са нарѣди послѣдний на служба-та си у Парижъ, узна да липсватъ нѣкои посланнически документи изъ архива-таи кога-то съобща това на князь Бисмарка, распита са и графъ Арнимъ са припозна да ги има при себе си, а отказваше да ги предаде съ извинение, че нѣкои отъ тѣхъ ся относятъ частно за негови-тѣ неспоразумѣния съ Бисмарка, а други са изгубили. Той са извиняваше, че зель онѣзи 13 документи, за кои-то стана главна-та препирня съ намерение да не би да направятъ лоше впечатление на наслѣдникъ-тъ му, защото-то са относятъ чисто до католически-тѣ движения (читателя нѣка не забравя, че князь Хоенлое е католикъ). Въ слѣдствие на това, князь Бисмаркъ нарѣди да са затвори графъ Арнимъ, кое-то и са случи $22/_{4}$ Септ. 1874, кога-то той са намираше на имотъ-тъ си на село и празнуваше именний-тъ си день. Послѣ дълги преговори, най-сетнѣ на $27/_{9}$ Ноемвр. са захвана явенъ процессъ у Берлинъ и трая до $7/_{19}$ Декемвр., на кой-то день съдовище-то оправда графа Арнима като незлоупотрѣбитель на държавни-тѣ документи, а го намери кривъ само защо да пренесе онѣзи 13 черковни документи у Карлсбадъ, чрезъ кое-то било са побжркало работа-та, и защо да ги предаде чакъ кога-то го затворили; по тази причина, съдовище-то го отсѣди на 3 месеца затворъ, но и двѣ-тѣ страни не останаха благодарни и апелираха. Отъ друга страна на $12/_{24}$ Іуния 1875 съдовище-то на каммара-та го отсѣди за 9 месеци затворъ, като доказа повторомъ, че той наистина злоупотребилъ повѣрени-тѣ нему документи. Между 13-тѣ документи най-главно-то писмо бѣше и онова отъ князь Бисмарка, въ кое-то са говоряше за избиране-то на папа-та за въ бѣдѣще. — Освенъ нѣкои въздигания паметници на нѣкои славни нѣмски мъже, както и увѣсване-то на царска-та камбана въ черкова-та на Келиския домъ, празнуване-то на царъ Вилхелма и онова на князь Бисмарка за 60 годишния му день по-забелѣжителни всеобщи случки не станаха у Германия. — До кѣт' владѣеше католическо-то движение вжнъ въ Нѣмско, отсамъ въ

Австро-Унгария

мируваше всичко, всѣду по цѣла-та държава владѣеше миръ съ исключение на ултрамонтански-тѣ кръгове, кой-то и тукъ